

ज्ञप्तौ आगमानित्यत्वस्य तीव्रादिधर्मोपेतत्वादिना सुगम-
त्वात् । तस्मान्निवर्त्तकधर्मानुष्ठानवशादीश्वरप्रसादसिद्धा-
वभिमतेऽसिद्धिरिति सर्वमवदातम् । अस्याश्चात्मतत्त्व-
ज्ञानहेतुत्वादात्मविद्यात्मम् । “त्रयो चान्वीक्षिकी चैव वाचां
च भरतर्षभ ! दण्डनीतिश्च विपुला विद्यास्तत्र निदर्शिताः”
शा०प०५६ अध्या० । “त्रैविद्येभ्यस्त्रयीं विद्यां दण्डनीतिञ्च
शाश्वतीम् । “आन्वीक्षिकीश्चात्मविद्यां वाचांरम्भांश्च लोकतः”
मनुः “तत्रौपनिषदं तात परिशेषन्तु पार्थिव । मध्यास
मनसा तत्त्वं दृष्ट्वा चान्वीक्षिकीं पराम्” भा०शा०प० ।
“आन्वीक्षिकी कौशलानामिति” गीता । “सैयसान्वीक्षिकी
विद्या प्रमाणादिभिः पदार्थैः प्रविभज्यमाना । प्रदोषः
सर्वविद्यानामुपायः सर्वकर्मणाम् । आश्रयः सर्वधर्माणां
विद्योद्देशे परीक्षिता” पञ्चिलखामी । अन्वीक्षा शील-
मस्याः तस्यै हितं वा ठक् । २दुर्गायाञ्च “आत्मवेदनशी
लत्वादन्वीक्षणपराऽथ वा । अन्वीक्षाकारणत्वाद्वा तस्मा-
दान्वीक्षिकी सृता” देवोपु० तन्निरुक्तिः ।

आन्वीक्षिक ति० अन्वीषं वक्तं ते ठक् । अतुक्कुले ।

आप प्राप्नो वा चुरा० उभ० पक्षे स्वादि० प० सक० अनिट् ।
आपयति ते आपिपत् त । पक्षे आप्नोति आप्नतः
आप्नुवन्ति आप्नुयात् आप्नोत आप्नोत् आप्नुवन् । आपत्
आप आपयुः आपुः आपिथ । आप्ना आप्यात् आप्नाति
आप्नात् । आप्न्यः आप्यन् आपनीयम् आप्ना
आप्नः आप्निः आत्वा अवाप्य । क्तिप् ह्रस्वः आपः अपः
अप्तिः । अप्तुन् आपः । शट् आप्नुवन् ताच्छीत्ये चानश्
आप्नुवानः । “अयथोमहदाप्नोति” “इहाप्रां कीर्त्ति-
माप्नोति” मनुः । “नलेवाधौ सोपकारे कौषोदीं दृडिमा-
प्नुयात्” या०सृतिः “युत्तमेवंगुणोपेतं चक्रवर्त्तिन-
माप्नुहि” शकु० “येन अयोहऽमाप्नुयात्” गीता “स दुष्पा-
पयथाः प्रापत्” रघुः । “शतं क्रतूनामपविन्नमाप सः”
रघुः । “यदिदं सर्वं स्तुलनाप्तम्” श्रुतिः “नानवाप्तमवाप्त्यं
वक्त एव च कर्म्मणि” गीता । कर्म्मणि आप्यते आपि ।
प्रेरणे णिच् । आपयति ते आपिपत् त । सन् ईप्सति
ईप्सितः । [प्राप्तिःसंयोगः स उदाहृतः” भाषा० ।
प्र-प्रकर्षेणाप्तौ प्राप्नोति प्राप्नः प्राप्तिः “अप्राप्तस्य च या
सम्+संपूर्णतायां समाप्तः समाप्तिः समापनम् । [साधनं” कुमा० ।
अव+प्राप्तौ, “अनवाप्तमवाप्त्यम्” गीता “तपः क्लिष्टं तदवाप्ति
परि+प्रचुरत्वे समर्थत्वे संसृद्धित्वे पर्याप्तः पर्याप्तिः ।
“सहि धर्मः सुपर्याप्तः सर्वस्य पदवेदने” गीताभा० ।

“अपर्याप्तं तदस्माकं बलं भीष्माभिरक्षितम् । पर्याप्तं
त्विदमेतेषां बलं भीष्माभिरक्षितम्” गीता ।

अनु+प्रा-पञ्चात्प्राप्तौ “नदीं गङ्गासनुप्राप्ताः” भा०आ०प० ।
वि+विशेषेण आप्नो व्याप्तिः व्याप्तः, व्याप्यः व्यापकः व्याप-
नम् “व्याप्तस्य पक्षधर्मत्वयोः परामर्श उच्यते” । “व्याप्तिः
साध्यवदन्यस्तिन्नसम्बन्ध उदाहृतः” भाषा० । “अस्यात्मनेप-
दित्वमपि स्माराज्यं प्राप्नुते भवान्” इति दुर्गादासः ।
आप पु० आप्यते आप-कर्म्मणि घञ् । अट्ठ वसुषु
मध्ये ४र्थे वसौ, “धरो भ्रुवः सोमनामा तथापोऽप्यनिलो-
ऽनलः । प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्त्तिताः”
विष्णुध० । “सव्यदक्षौ वसोर्यस्य चोद्धौ हस्तौ सशक्तिकौ ।
सोराङ्कुशान्वितौ चाधः स भवेदापसंज्ञकः” इति तद्गानम्
“आपञ्चैवानिलश्चैव वर्षतररिन्दसौ” हरिवं० २४५ अ०
देवासुरयुद्धे । “आपस्य दुहिता भार्या सहस्य परमा
प्रिया ! भूपतिर्भुवभर्ता चाजनयत् पावकं परम्” भा०
व० २२१ अ० । भा०आ० प० ६६ अ० तु “धरोभ्रुवश्च
सोमश्च अहश्चैवानिलोऽनलः । प्रत्यूषश्च प्रभासश्च वसवोऽष्टौ-
विति सृताः । धूम्रायास्तु धरः पुलो ब्रह्मविद्यो भ्रुवस्तथा ।
चन्द्रमास्तु मनस्विन्याः श्वासायाः श्वसनस्तथा । वाता-
याश्चाप्यहः पुलः शाण्डिल्याश्च हताशनः । प्रत्यूषश्च
प्रभासश्च प्रभातायाः सृतौ सृतौ” इति आपस्थाने अह
इति नामान्तरत्वेन कीर्त्तितम् कल्पभेदादविरुद्धम् ।
प्रभासस्यैव द्युनामता अट्ठमस्य वसोः आपगोयशब्दे दर्शयि-
ष्यमाणे भा० ६६ अध्याये द्युनामतोक्तेः अपां समूहः
अण् । २जलसमूहे न० । ३आकाशे निरुक्त० । तस्य
सर्वमूर्त्तसंयोगित्वात्तथात्वम् ।

आपक ति० आप-खुल । प्राप्तिरि । गौरा० स्त्रियां ङीप्
आपकर ति० अपकरे भवः अण् अच् च । अपकर-
जाते स्त्रियां ङीप् ।

आपक्व न० ईषत् पक्वम् आ+पच-क्त । १ईषत्पक्वे कला-
यादौ भर्जिते हरितयवादौ (हडापोडा) २ईषत्पक्व-
वस्तुमात्रे ति० । [पत्ये स्त्रियां क्रौद्या० ष्यञ् । आपक्षित्वा ।
आपक्षिति पु० अपक्षितस्यापत्यम् इज् । अपक्षयापक्षस्था-
अपगा स्त्री आपेन जलसमूहेन गच्छति वहति ड । नद्याम् ।
“फेनायपानं पतिमापगानाम्” “सम्भूयान्मोधि-
मध्येति महानद्या नगापगा” सावः । “शिशुरिषामिव
सागरमापगाः” रघुः ।
आपगोय पु० आपगायां गङ्गायां भवः ढक् । गाङ्गेये भीष्मे तस्य